

Foto: Janez KLENOVŠEK

RAZSTAVA

Vesolje zgodb kot v filmih Davida Lyncha

V KiBeli zaključek razstave Mateja Čepina *Naslednji dan*. Avtor je v zadnjih delih pretresljiv, kritičen, malo trpek, a tudi nežen in emocionalen

Petra Zemljič

Razstavní prostor KiBela do sobote vabi na ogled razstave **Mateja Čepina** z naslovom *Naslednji dan*, ki so jo virtualno odpri že lanskega novembra in je bila del uvodnega dogajanja festivala KIBLIX 2020. Preko avatarjev, figuric s Čepinovih slik, se tako že nekaj tednov lahko udeležite samostojnega ali skupinskega ogleda in se z različnih gledišč približujete slikam ali oddaljujete od njih ter komunicirate z drugimi ljudmi s kratkimi sporočili. Na ta način v Kibli priklicujete socialni stik, z virtualnim obiskom pa so zadovoljni.

Osvetljevanje minljivih, nesmiselnih, enigmatičnih podob bivanja

Matej Čepin je slikar iz Celja, avtodidakt. Lani je postal član skupine Divji v srcu. Za Čepinovo slikarstvo je značilna dvojnost, ki jo izpostavlja v figurah (veliko parov je na slikah v ospredju) ali pa kot dvojnost med naravo in opustelo krajino, kjer vidimo obolela drevesa, ostanke industrijske dediščine ... Je angažiran, ekološki slikar, pri čemer ekologija ne pomeni ideologije, ampak prej osebno čustvo, razlaga **Peter Tomaž Dobrila** iz Kible. "Razstavljamo velike in male formate zadnjega leta njegovega delovanja. V glavnem so to grobo naslikane slike, detajli so v figurah, ki jih Matej Čepin dostikrat jemlje iz drugih medijev ali od drugih umetnikov, vse to slika v tehniki olje na platno, zraven pa dodaja smolo in tudi druge materiale. V svoji motiviki je pretresljiv, malo trpek, kritičen, tudi nežen, emocionalen in zelo intimno oseben. Med ljudmi je kljub oddaljenosti zaznati nekaj več, kar združuje. Njegovo nebo nikoli ni jasno, ima mrakobne značilnosti. Tudi njegov dedek Mraz je črn namesto bel," nas po razstavi popelje Dobrila.

Kustosinja razstave je **Aleksandra Kostič** - v razstavnem katalogu je med drugim zapisala, da je Matej Čepin v prvi vrsti slikar, ki ga zanimata zgodba in njena vgradnja v slikovni prostor. "Ta je načeloma le en filmski okvir, eno okno v svet, vendar ob nizanju kolažnih komponent dosega dimenzijo filmske ali sanjske zgodbe. Njegova dela vsebujejo direktne ali zabrisane aluzije na mračno romantični del slikarstva, na film noir, začetke uporabe fotografije, na bizarno črno kroniko in na eklatantne zgodbe iz resničnosti, zapisane v zgodovinsko kolektivno podzavest ..." Na manjših slikah vidimo portrete, kadre, ki jih predružači, multiplicira, spremeni, ob večjih se počutimo kot v filmih Davida Lyncha. Družbeno marginalizirane figure, podobe iz sanj, podzavesti in mrakobnega kolektivno nezavednega - vse to neprikrito odmeva tudi v slikarskem svetu Mateja Čepina. Slikovni prostor, dodaja Kostičeva, umetnik gradi kot srednjeveško sliko, a ne na način tridimenzionalnega iluzionizma, ampak z več slikovnimi kulisami, nanizanimi eno za drugo.

"V času virusa, ki paralizira človeško družbo, je Čepin v umetniškem izrazu univerzalen, pronicajoč v temne pore človekovega obstoja, v razkroj, razpad, mrak, kjer je osnovna materija gosta in dominantna, človeško življenje in družba pa sta splet nekih absurdnih nerazumljivih sekvenc, ki so same sebi namen in nimajo nekega globljega filozofskega pomena. V tem smislu se kot vsak pravi slikar ukvarja z zaznavo, očesno mrežnico, ki reagira na odleske svetlobe v temi. Ti na kratko osvetlijo minljive, nesmiselne in zato enigmatične podobe bivanja," še meni Kostičeva.

Osebna izkaznica

Matej Čepin, rojen 1977 v Celju, se je doslej predstavil na številnih samostojnih in skupinskih razstavah. Za svoje ustvarjalno delo je prejel več nagrad in priznanj, med drugim drugo nagrado na 4. bienalu slik malega formata v Ljutomeru leta 2006 in leta 2013 grand prix na Ex-temporu v Piranu.